

(א) סנהדרין ע"י; (ב) לעיל פ"א; (ג) לקמן ו'. גיטין פ': סוטה יח'; (ד) לעיל ג'; (ה) ה"ל; (ו) ע"י; (ז) [נמנדה];

תורה אור השלם

1. וְשָׁבַב אִישׁ אֶת־הַאֲתָה שְׁכַבְתָּ וְרַע וְנִעְלַם מַעֲשֵׂי אִישׁוֹ וְנִסְתָּרָה וְהָיָה נִטְמָאָה וְעַד אִין גְּהַ וְהָיָה לֹא נִחְפָּשָׁה:

הגהות הב"ח

(א) ג"ל אינו דין שלא נאסר במוסר ל"ל ומינת לו ממק: (ב) רש"י ד"ה אלה יבמה וכו' אסרה על הראשון ונאסר האוסרה עליו: (ג) ד"ה אלה אפילו נתן גט כלומר אלה פריך הכי אפילו נתן זה גט או חליץ אסרה על בעל המאמר דמורה ר"ג שיש גט אחר מאמר ויש חליצה אחר מאמר שאם עשה זה מאמר ובה אחי:

מוסף רש"י

שומרת יבם שדינתה כשהיא שומרת יבם אסורה ליבמה. כאשר עזימה תחת בעלה שאסרה לבעלה (סוטה יח: וכע"ז לעיל פ"א). אין מאמר אחר מאמר. בין עינא אחד לשתי יבמות בין שני יבמות ליבמה אחת האחרון אינו כלום לפסול את הראשונה עליו ואינה זריכה הימנו גט ולא לאסר בקרובות השניה (לעיל ג').

האשה רבה פרק עשירי יבמות

אחוס אשה. דאפילו במוזד בא על אחותה לא מיתסרה אשתו עילויה מדאורייתא כדקמי לקמן הלכך בשוגג כו': **אוסה**. ושכז איש אותה: **והלא דין הוא**. שתאסר ולכך נאמר אותה: **מקום שזא על איסור קל** לקמן מוקים לה בזה שזא איש ואמאי קרי לה איסור קל שאין האוסרה אוסרה כל ימיו שהרי היתר יש בגט:

נאסר האוסר. נאסר זה בעלה האוסרה לאחרי: **מקום שזא על איסור חמור**. כגון אחות אשתו שאשתו אוסרת את אחותה כל ימיה: **אינו דין שנאסר האוסר**. שתאסר אשתו האוסרת את אחותה לכך נאמר אותה: **בזא על חמוסו שפוסל את אשתו עליו**. ולקמן יליף לה מקרא: **שז"ש אומרים פוסל**. מק"ו כדאמרן ואותה **לא דרשי: אמר ר' יוסי לא נחלקו כו' שלא פוסל**. דדרשין אותה: **שז"א פוסל דרש"י** אותו ואמאי כדלקמן: **לפי שזכחה כו'**. רבי יוסי מפרש טעמא ללא נחלקו על אחות אשה: **שזכחה**. עד שלא קדש אשתו: **הוא אוסרה**. על כל אדם והיא אוסרתו בקרובותיה: **לא נאסרה במוסר לה**. כדרשין (לעיל דף טו): **הא נתפשה מותרת: שגג באסור לו**. בזהותיה: **וזה הדין לשוגג**. הדין הזה מלמדנו על השוגג שלא פסלה: **מאי טעמא דרבי יהודה**. דלמך הזא על חמותו פסל את אשתו: **וכי כל הזכיר כולו נשרפה**. אשתו מה חטאה: **אסריה עליו**. לא נאמתך: **זא עליה האי**. כשנשאה האחרון אסרה על הראשון: **זא עליה ז' האחד**. גירשה השני והחזירה הראשון הרי לך איסור קל בלאו ואסרה על השני דהדר הויא לגביה גרושתו משנשאת והיינו נאסר האוסר נאסר שני זה שהיה אוסרה על זה הראשון שהחזירה: **מה למחזיר כו'**. תאמר בזא על אחות אשתו שתאסר אשתו שלא נטמא גופה ואיסור אחות אשתו אינו איסור עולם שאם מתה אשתו מותר בזהותה: **איסור ברוב לא גרסי: יבמה למאן**. מי זא עליה באיסור: **אילימא יבמה לאחד**. שזא עליה אחד מן השוק והיינו איסור קל בלאו בעלמא וקמי נאסר האוסר נאסר זה יבמה שהיה אוסרה על זה וכדרב המנונא: **ואיסורה ברוב**. לכל אדם היא באיסור עד שלא חלצה תאמר בזהות אשה שאינה אסורה אלא לזה: **אלא יבמה לאחין**. שזא עליה אחד מן האחין באיסור אסרה על האוסרה עליו והיכי דמי דעבד זה קמא תאמר ואסרה על אדך והאי תאמר יבמין דרבנן הוא ולאו קדושין גמורין למהוי אשת איש וזי בא עליה שני זא על איסור קל אפילו חזר ועשה זה תאמר נמי אסרה לבעל המאמר הראשון כרבנן דאמרי יש מאמר אחר מאמר: **אלא אפילו נתן גט**. כלומר נאסר קל: **אי נימא לבעל**. שזכחה לבעל אחר שקינא לה ונסתרה דאסירא ליה דכתיב ונסתרה והיא נטמאה (במדבר ה) וקמי נאסר האוסר אסרה על הזכחה אפילו לאחר מיתתו או אפילו כשיגרשנה: **מאי איריא זא עליה**. בלא זא עליה נמי משעה שנסתרה עמו נאסרה על זכחה ועל זכחה לבעל עד שתשתה דמתן (סוטה דף טו): **נטמאה נטמאה שמי פעמיס** אחד לבעל ואחד לבעל: **אלא סוטה**. שזכחה לבעל נאסר בעלה האוסרה עליו: **והאי**. מי הוי זא על איסור קל איסור חמור הוא דהיינו אשת איש אלא

זה

על מה נחלקו בבא על חמותו שב"ש אומרים פוסל. וטעמא דז"ש כדמפרש בסמוך לר' יהודה וכי כל הזכיר כולו נשרפה כו': **זה הדין לשוגג במוזד מנין**. ומימא אמאי מיבעי ליה קרא למזיד מהיכא תמי לן לאיסורה אי משום ק"ו דקאמר לעיל ומה במקום שזא על איסור קל נאסר האוסרה כו' כיון דלית ליה ההוא דינא למה ליה לר' יוסי דינא דהכל היה לו לחלוק על ר' יהודה בפשיטות שאין דין זה ענין למחלוקתו כלל: **מה למחזיר גרושתו שכן איסורה ברוב**. כלומר ע"י כל אדם יכול לזא ליד איסור זה שגרשותו נאסרה ע"י כל מי שישאנה אזל אחות אשה אפילו תאסר אשתו משכינת אחותה לא מיתסרה אשתו עליו זמנה שיבא איניש דעלמא על אחותה: **עבד בה מאמר האי אסרה עליה דהאיך**. השמא נקט מילתיה כמאן דלמך (לעיל דף טו).

מאמר קונה מדאורייתא: **מאי איריא בא עריה כו'** נתן גט או חליץ נמי. כלומר לא דמי לאחות אשה דלמינא לאוסרה על ידי זיאת איסור אזל כאן הדבר תלי בזיקה:

אילימא בסוטה דבעל פירוש

כשזא עליה בעל אסורה לזכול לעולם שזכזז אין מיס בזדקין אותה מאי איריא בזא עליה אפי' נתן לה גט ויחזור ויקדשנה ויכניסנה לחופה אז אמר איני משקה שזכזז אין יכול להשקותה ואסורה לזכול לעולם ומימי לרבינו יתחק דמנלן כשאומר איני רואה להשקותה דשזכזז אין יכול להשקותה ואומר רבינו יתחק שיש להוכיח קלמ דמי אמר איני משקה קמי צמתינתן צטוטה (כג). כהני הנהו דמנחמתינן נשפרות שאין ראויים עוד לשמות: **אלא**

אינו ענין לשרפה תנהו ענין לאיסורא אמר רב יהודה רב יהודה אין הלכה כרבי יהודה ההוא דעבד איסורא בחמתיה אתייה רב יהודה נגדיה אמר ליה אי לאו דאמר שמואל אין הלכה כרבי יהודה אסרייה עלך איסורא דעלם: **מאי איסור קל אמר רב חסדא מחזיר גרושתו משנשאת בא עליה האי אסרה עליה דהאי בא עליה אידך אסרה עליה דהאי בא עליה דהאי משנשאת שכן נטמא הגוף ואיסורה ברוב ואיסורה איסור עולם אלא אמר ר"ל יבמה יבמה למאן אילימא לאחר וכדרב המנונא דבאמר רב המנונא שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה מה ליבמה שכן נטמא הגוף ואיסורה ברוב אלא יבמה לאחין עבד בה מאמר האי אסרה עליה דהאי בא עליה אידך אסרה עליה דהאי מאי איריא שבא עליה שני אפי' עבד בה נמי מאמר הא לא קשיא כו"ג דאמר א אין מאמר אחר מאמר אלא אפילו נתן לה גט ואפילו חליץ לה אלא אמר רבי יוחנן סוטה סוטה למאן אילימא לבעל בא עליה בעל אסרה עליה דבועל מאי איריא בא עליה אפילו נתן לה גט ואפילו אמר אין אני משקה אלא סוטה לבעל האי איסור קל הוא איסור חמור הוא דהיינו אשת איש אלא**

עין משפט

נר מצוה
סו א ב מ"י פ"ב מהל' אסורי ביאה הל' י טושי"ע אה"ע סימן טו סעיף כו ב"ב"ה:
סו ג מ"י פ"ב מהל' סוטה הל' יב סגג עשין מח טושי"ע סס סימן יא סעיף ה:

תוספות ישנים

למוזד מנין. להכי כתיב תלמודא קרא להמיר מוזד דסי' לאסור מוזד מק"ו דלקמן ומה במקום שזא על איסור קל וכו':

תוס' חד מקמאי

בעלה למ"ה ואפי' דליכא למיזר הכא נירש זה ונשא זה מעתה תהא צריכה גט ממנו ותאסר עליו בעין אשה שהלך בעלה למ"ה אשמעי' מתני' דלא אמר הכא אלא היא אסורה על בעלה ואשתו מותרת לו דלא מצרכי לה מניה גט לומר דלא כר"ע דלדידיה בעיא גט והואיל ויש להם שנת היתר ע"ל הרב"ד ולפי [וה] (ב) מה שלא כתבה הרב אלפס ללמוד ממנה אשת גיסו מותרת ואשתו אסורה ולא ללמוד ממנה דאפילו לר"ע אחיא חמיה ומפני שפסק הרב אשתו נמי אסורה כו' יוסי דאמר כל הפוסל ע"י אחרים פוסל על ידי עצמו:

(א) נראה דל"ל ולפי זה מה שכתב הרב אלפס לא ללמוד ממנו דאשת גיסו אסורה ואשתו מותרת אלא ללמוד ממנה דאפילו לר' עקיבא אחיא וכו'.

